

Theatercafé 'De Gulle Lach'

Verhaal/tekst : Remco klop

Muziek/tekst : Marjon Dobbe

Inhoud:

De musical speelt zich af in het café van de familie Pavlou . Het café 'De Gulle lach' van de van oorsprong Griekse familie, bestaande uit vader Pépé, zoon Matisse en dochter Andrea, heeft in de bijna 10 jaar dat het open is , grote populariteit verworven bij de buurtbewoners. Iedereen kent het café en de familie en mag graag even langskomen. Vooral de zaterdagavonden, wanneer er Open podium wordt gehouden, worden zeer druk bezocht . Veel buurtbewoners hebben er door de jaren heen al opgetreden, vaak met verrassende voorstellingen!

Nu dreigt er echter gevaar voor zowel de buurt als het café. Twee projectontwikkelaars, Bot en Beenhouwer genaamd, blijken bezig te zijn huizen in de buurt op te kopen, om vervolgens af te breken, met als doel op de vrij gekomen ruimte een groot overdekt winkelcentrum te bouwen met parkeergarage. Ook het café staat op de lijst van de twee, niet al te frisse, ondernemers om te worden afgebroken, want deze staat midden in de desbetreffende wijk.

De projectontwikkelaars hebben er alles voor over om hun plannen te kunnen uitvoeren, zo zal blijken. Op een zaterdagavond (laat, na een Open Podium) komen ze naar het café met drie handlangers. Eén van de handlangers is verkleed als de koningin(!), twee doen zich voor als haar lijfwachten, en Bot en Beenhouwer doen alsof ze kamerheren van de koningin zijn. Ze treffen in het café Matisse Pavlou aan, die als enige nog wakker is, en vertellen hem de (valse) reden van hun komst, namelijk dat Het café zal worden onderscheiden door de koningin en in het vervolg Koninklijk Café 'De Gulle Lach' mag heten. Er is echter één voorwaarde , De familie mag geen geheimen hebben voor de vorstin, want dan gaat het niet door. Matisse, die erg onder de indruk is van het hoge bezoek, vertelt vervolgens dat er toch een familie geheim is, namelijk dat de familie ooit Met valse papieren naar Nederland is gekomen, omdat hun echte papieren en paspoorten waren gestolen. De kamerheren lijken erg geschrokken van deze mededeling en zeggen met de koningin te zullen overleggen of het café toch nog kan worden onderscheiden. Met de mededeling dat ze nog wel contact zullen opnemen vertrekken ze , en Matisse blijft met zijn ogen Dicht, want hij mag uit 'veiligheidsoverwegingen' niet zien welke kant ze opgaan, nietsvermoedend maar verwachtingsvol achter.

Bot en Beenhouwer weten nu echter genoeg. Ze zullen eerst nog proberen het café 'gewoon' op te kopen (Plan A), maar als dat niet lukt zullen ze de familie dwingen het café op te geven door de valse paspoorten ter sprake te brengen(Plan B)

Een paar dagen na de vreemde nachtelijke ontmoeting van Matisse, stapt ene Jenny Robberts het café binnen. Ze zegt te zijn afgekomen op de advertentie waarin om een caféhulp wordt gevraagd. Deze advertentie is door Matisse in de krant geplaatst, met medeweten van vader Pépé, maar Andrea was niet op de hoogte. Zij is er dan ook niet blij mee, temeer daar zij alles wat betreft het café binnen de familie wil houden.

Na een hevige woordenwisseling op zijn Grieks, waarin de emoties even hoog oplopen, wordt Andrea echter overgehaald en mag Jenny blijven. Inmiddels is er ook een filmploeg gearriveerd die opnames wil maken voor het televisie programma 'Het Gezelligste Café Van Nederland', waarvoor 'De Gulle Lach' is genomineerd. Deze filmploeg zal de dagen die volgen verschillende filmopnames gaan maken.

In die dagen is Andrea niet erg vriendelijk tegen Jenny, zoals we vernemen van de stamgasten tante Leen en tante Truus. Ze wantrouwt Jenny zelfs een beetje, en dit is misschien niet helemaal onterecht ... Op een dag zien we Jenny namelijk de kluis openen in het café en daaruit de (valse) paspoorten wegnemen. Voor ze het café dan weer verlaat heeft ze ook nog een geheimzinnig telefoontje met een onbekend persoon.

De poging van de handlangers van Bot en Beenhouwer om namens hen het café op te kopen mislukt. Pépé verscheurt de aangeboden geldcheque tot groot genoegen van de in het café aanwezige gasten.

Andrea ontdekt echter niet veel later dat hun paspoorten uit de kluis zijn gestolen, en vreest het ergste. Ook nu weer lijkt zij gelijk te krijgen, als de projectontwikkelaars zelf langskomen en duidelijk maken dat de familie hun koffers kan gaan pakken, nu is gebleken dat hun paspoorten vals zijn.

Het kan niet anders dan dat Bot en zijn kompanen de paspoorten in bezit hebben, hoe zouden ze het anders weten? Jenny lijkt hierbij een cruciale rol te spelen. Vooralsnog vertrekken de louche figuren, maar voor de familie en de buurt ziet het er even niet goed uit. Even later zien we Jenny weer geheimzinnig bezig in het café, een enveloppe in de kluis leggen. Weer belt ze met een onbekend persoon en vertrekt dan snel.

De volgende dag is de buurt in rep en roer. Opa Koos, stamgast van het café vanaf het eerste uur, heeft de hele wijk op de been weten te krijgen voor een protestmars door de stad, met de familie Pavlou voorop.

Als ze evenwel op pad zijn, verschijnen Bot, Beenhouwer en de drie handlangers in het café. Blijkbaar zijn ze door iemand geholpen om met een sleutel die klaarlag binnen te kunnen komen. Ook weten ze de kluis te vinden waarin volgens de afspraak een enveloppe zou liggen, met de valse paspoorten. Echter op het moment dat Bot de paspoorten, voor de geopende kluis, uit de enveloppe neemt, die Jenny daar de avond ervoor heeft neergelegd, stapt Jenny het café binnen.

De projectontwikkelaar blijkt op heterdaad betrapt van diefstal, wat ook nog eens gefilmd is door de filmploeg die door Jenny op de hoogte was gebracht.

II.

Jenny blijkt een rechercheur van politie te zijn , die al geruime tijd achter de projectontwikkelaars aan zit om een einde te maken aan hun praktijken van valse beloftes, omkoping en nu ook diefstal.

De familie die inmiddels is teruggekeerd, krijgt het hele verhaal te horen en dan blijkt ook dat Matisse wist van Jenny haar plannen en haar daarom ook had aangenomen, EN ,dat twee van de handlangers collega's zijn van Jenny. Dankzij hen wist Jenny alles van de op handen zijnde projecten .Ook heeft zij ervoor gezorgd dat de echte paspoorten van de familie opgespoord werden. Deze zaten ,net op tijd, in de enveloppe in de kluis.

Dankzij Jenny blijven de buurt en het café behouden . Uit een brief van De burgemeester blijkt zelfs dat het café mag uitbreiden. Het is alleen te hopen dat de brief wel echt van de burgemeester is....

Over de musical:

De musical is geschreven voor leerlingen van groep 8 . Het is een hilarische maar ook spannende musical, met een onverwachte wending op het eind. Alles speelt zich af op één locatie : café 'De Gulle Lach' .

Het café kan naar eigen inzicht en afhankelijk van de mogelijkheden (ruimte/ faciliteiten) worden ingevuld, mits er maar (minstens) twee afgangen zijn, één naar 'buiten' , een naar 'de andere vertrekken' van het café. Voorts is het leuk om de leerlingen zelf enige benodigde attributen/ decorstukken te laten maken. Hieronder staat aangegeven wat de leerlingen zelf kunnen maken.

Om te maken:

- de paspoorten van de familie (echte én valse !)
- een handcamera (met statief) voor de cameraman of vrouw van het programma 'Het Gezelligste Café'
- een microfoon voor de technicus/geluidsman/vrouw
- een kluis met draaislot (de klassieker)
- een mooi (uithang) bord met daarop CAFÉ DE GULLE LACH
- een of twee spandoeken/ protest borden
- kleine cameraatjes (verborgen) en microfoontjes
- een kast die dicht kan (gordijn/ deur) voor de kluis.
- Eventueel een bar(of iets wat daaraan doet denken)
- Een affiche (of meerdere) om de voorstelling aan te kondigen.
- Verdere aankleding café (eigen ideeën)
-
-

Over de muziek

Bij deze musical hoort een muziek CD. Op deze CD staan de liedjes, een aantal muziekjes behorende bij scènewisselingen cq tijdsoverbruggingen , en een aantal geluidseffecten.

De nummers 1 t/m 14 op de CD betreffen de liedjes met zang plus muziekjes/ geluidseffecten . De nummers 15 t/m 28 betreffen de liedjes zonder ingezongen tekst (instrumentaal) plus muziekjes/geluidseffecten . De eerste reeks zou bij de repetities gebruikt kunnen worden, de laatste tijdens de voorstelling (en) !

In de tekst staan telkens, als er sprake is van een liedje, muziekje of geluidseffect twee nummers vermeld, voor wat betreft de liedjes komt het eerste nummer overeen met de ingezongen versie op de CD, het tweede nummer is de instrumentale versie op de CD !

De liedteksten zijn te vinden aan eind van de musicaltekst.

Opgemerkt zij dat **Lied 1** (EFCHARISTO) en **lied 14** (resp. lied 15 en 28) dezelfde muziekjes zijn maar met een andere tekst !

De schrijvers van de musical en de muziek wijzen er op dat niets zonder toestemming van de auteurs gekopieerd mag worden, en dat bij aankoop de rechten worden verleend tot uitvoering van de voorstelling(en) gedurende één schooljaar door één groep.

Rollen:

Patri (Pépé) Pavlou	vader/ eigenaar café 'De Gulle Lach'
Matisse Pavlou,	zoon van Patri
Andrea Pavlou,	dochter van Patri
Jenny,	hulp in het café/ rechercheur
Bot,	projectontwikkelaar
Beenhouwer,	projectontwikkelaar
Grijpstra,	handlanger van Bot en Beenhouwer
Handlanger 2/ rechercheur	
Handlanger 3/ rechercheur	
Tante Leen ,	stamgast
Tante Truus,	stamgast
Titia van der Tol	presentatrice tv-programma
cameraman	
technicus	
opa Koos	stamgast
Driekus, Geert en Barry	band 'De Deurzetters'
Stamgast 1	
Stamgast 2	
Presentator open Podium	

totaal 21 rollen

(NB De deurzetters/ stamgast 1 en 2 / presentator Open Podium kunnen dubbelrollen worden)

THEATERCAFÉ 'DE GULLE LACH'

1ste bedrijf, scène 1

(het is zaterdagavond heel laat. Het café is stampvol nadat er, zoals elke zaterdagavond, een 'Open Podium' is geweest. De stemming is feestelijk en uitgelaten. Tot besluit van de avond stapt Patri Pavlou (Pépé), een van de eigenaren van het café, het toneel op om iedereen uit te nodigen met hem een afscheidslied te zingen.)

Pépé:

(over het geroezemoes van de gasten heen) Mensen, vrienden, mag ik nog even jullie aandacht?

(er wordt SSST gesist, een aantal mensen roept 'even stil', en geleidelijk wordt het stil)

Pépé:

(vrolijk om zich heen kijkend) Dank je wel, iedereen, voor jullie komst. Ik heb alleen een vervelende mededeling (kijkt gespeeld peinzend)... het is afgelopen...

(iedereen reageert teleurgesteld)

... maar niet getreurd, morgen zijn we weer gewoon open...

(iedereen applaudisseert)

... en volgende week zaterdag is er natuurlijk weer een Open Podium, dus schrijf je in bij mij of bij mijn familie! Matisse en Andrea kom er even bij ...

(Matisse, zijn zoon en Andrea, zijn dochter komen naast hun vader staan)

... wat zou ik zonder mijn kinderen zijn, niets, helemaal niets (speelt verdrietig). Bedankt, of zoals we in Griekenland zeggen: EFCHARISTO!

Bedankt!

(weer wordt er geapplaudisseerd en gejuicht)

Matisse:

(gepeelde paniek) Maar, HO, HO, wacht even, we gaan toch niet zomaar uit elkaar...

Andrea:

(speelt het spel mee en doet alsof ze verontwaardigd is) Nee, Pa dat kan toch niet, er moet nog gezongen worden...

Pépé:

(slaat zich theatraal op het voorhoofd) Ach, natuurlijk, wat stom van me... (kijkt dan lachend naar Matisse en Andrea) ... dachten jullie dat ik dat zou

[1]

vergeten. Natuurlijk niet... Alleen (*kijkt opeens peinzend*) ... wat moeten we zingen ?

Tante Leen(*een stamgast in de menigte. Met luide stem*):
Wat dacht je van je lijflied !

Pépé:

(*alsof hij verbaasd is*) Mijn lijflied? Je bedoelt mijn eigen lied, die van de lach en de zon? Jeetje, ja , wat een goed idee! Hoe kom je er op?

Truus:

Nou, nogal wiesdes , daarmee sluit je al bijna tien jaar de zaterdagavond mee af!
(*iedereen lacht*)

Pépé:

Werkelijk? (*haalt zijn schouders op*) Nou ja, het zegt dan ook precies wat ik vind. (*kijkt rond*) Hé , doen jullie allemaal mee?
(*iedereen reageert instemmend en meteen klinkt er muziek . Iedereen zingt mee met **LIED 1 (CD no. 1/no. 15)**(NB een overzicht van de liedjes/teksten staat afgedrukt aan het eind van de musical)*)

(*Aan het eind van het lied vertrekken de gasten. Er worden nog wat handen gedrukt , en we horen mensen elkaar een goedenacht wensen en tot ziens. Het is sluitingstijd. Uiteindelijk blijven alleen Pépé, Matisse en Andrea nog over. Matisse pakt een sleutelbos en sluit de buitendeur af*)

Matisse:

(*terwijl hij de caféruimte weer instapt, de sleutels opbergt en wat lege flesjes opruimt*) Zo, dat was hem weer, alles afgesloten.

Andrea:

Het was leuk, maar nu ben ik bekaf (gaapt).Zullen we morgen maar de boel verder opruimen ?

Pépé:

Prima idee, ik heb het zelf ook wel gehad.(*kijkt of Matisse het er ook mee eens is*) Matisse?

Matisse:

(*kijkt op van zijn bezigheden*) Wat? O, ik ruim nog wel even wat op, ik kan toch niet meteen slapen. Maar gaan jullie maar vast slapen, ik red me wel...

[2]

Andrea:

Zeker weten ?

Matisse:

TUURLIJK, geen probleem (*hij gaat verder met opruimen, terwijl Andrea nog wat draalt*)

Pépé:

(*Tegen Andrea*) Ik zou maar gaan, voor hij zich bedenkt.

Andrea:

Oké dan , welterusten .(*loopt af*)

Pépé:

Welterusten.

Matisse:

Tot morgen.

(*Pépé loopt de zelfde richting op als Andrea. Als hij ziet dat ze weg is, draait hij zich om naar Matisse*)

Pépé:

(*beetje geheimzinnig*) Zeg Matisse, is de advertentie nog in de krant gezet?

Matisse:

(*stopt met opruimen en kijkt Pépé aan*) Ja, hij staat erin.

Pépé:

Weet Andrea het al?

Matisse:

Nee, nog niet. Ik wacht even op het juiste moment.

Pépé:

Ja, ja, en wanneer is dat?

(*Matisse haalt zijn schouders op*)

Precies, dat weet je niet. (*Pépé loopt naar Matisse*) Kijk jongen, het is , denk ik, niet een heel groot probleem, maar je zus moet het wel weten... En ik vind het ook een goed plan, dus... dat is twee tegen één. Alleen, Zij vindt nu eenmaal niet leuk als er iemand van buitenaf zich met het café bemoeit!

Matisse:

(zucht) het is gewoon wat hulp erbij, dat begrijpt ze toch wel ? Dat kunnen we best gebruiken op avonden zoals vanavond. Misschien kunnen we dan gelijk die voorkamer erbij verhuren *(wijst naar boven)*, die staat toch maar leeg...

Pépé:

(haalt zijn schouders op) Ja, wie weet. *(opeens gaapt hij)* Sorry, ik moest opeens vreselijk gapen.

Matisse:

Ga nu maar slapen, anders lig je zo meteen languit op de grond te snurken. Ik vertel het Andrea morgen wel en dan zien we wel verder...

Pépé:

Ja, dan zien we wel. Goed, dan ga ik maar naar bed *(draait wat)* Enne, niet alles in je eentje opruimen, hè. Morgen ben ik er ook weer...

Matisse:

(wuijt Pépé weg) welterusten , pa.

Pépé:

(beetje verward) Uh, ja, welterusten *(wuijt naar Matisse en loopt af)*

Matisse:

(glimlacht en schudt zijn hoofd) Gekke ouwe.

Pépé':

(niet zichtbaar, in de coulissen) DAT HOORDE IK. IK BEN WEL OUD MAAR NIET DOOF!

Matisse:

(lacht) WELTERUSTEN, PA !

Pépé:

TOEDELEDOKIE !

(Matisse maakt nog een wuif gebaar richting de coulissen en gaat dan verder met opruimen. Echter, een paar tellen later gaat de telefoon over. Matisse kijkt verbaasd op zijn horloge)

Matisse:

(loopt naar de telefoon) Wie belt er nu zo laat nog? *(neemt de hoorn van de haak)* Hallo? *(luistert)* ... Ja, daar spreekt u mee, maar... *(kijkt rond)* Ja, ik ben alleen, iedereen slaapt al, weet u wel hoe laat het is? *(luistert)* Nu nog? Nou, ik weet niet... *(luistert)* Wat zegt u? *(luistert)* Voor de deur?

[4]

(Matisse loopt richting voordeur en kijkt naar buiten (NB de deur hoeft niet zichtbaar te zijn , maar kan zich achter een (tocht) gordijn bevinden (net alsof). Matisse kan dan op het toneel, door het gordijn 'naar buiten' gluren))

Ja, ik zie u staan, met zijn vijven .(luistert) Heel belangrijk?(luistert, zegt dan met LUIDESTEM) DE KONINGIN? (kijkt wat nerveus om zich heen)Ja, natuurlijk. Ik doe even open, een ogenblikje...(hij hangt op)

(Matisse is opeens heel zenuwachtig . Hij pakt de sleutels van de voordeur, laat ze een paar keer uit zijn handen vallen ,maar gaat uiteindelijk de deur open doen.Hij stapt even daarna achteruit het café weer binnen, verbluft over wat hij heeft binnen gelaten . Dan komt een vreemd gezelschap het café binnen . Voorop lopen twee figuren in het zwart gekleed met oranje pruiken op en donkere zonnebrillen , die het café lijken te inspecteren, dan stappen twee heren in pak het café binnen met allebei een grote sigaar tussen hun vingers,en tenslotte zien we een gemaskerde persoon , in een mantelpakje met een hele grote dames hoed op wuivend opkomen die een beetje achteraf plaatsneemt

(NB de figuren die zojuist zijn binnen gekomen zijn in werkelijkheid twee projectontwikkelaars(de mannen met sigaren), en hun louche helpers, die wat informatie proberen in te winnen, om de familie Pavlou zo snel mogelijk uit het café te doen vertrekken , zodat zijn hun bouwplannen(zie INHOUD) kunnen verwezenlijken.)

De twee mannen met Oranje pruiken samen:

(Met luide stemmen) LEVE DE KONINGIN !

De vijf nieuwkomers samen:

(met de handen in de lucht) HOERA, HOERA , HOERA !

(Matisse is nog te verbluft en doet niets, waarop Oranje Pruik 1 op hem afloopt en hem streng toe spreekt)

Oranje Pruik 1:

(streng) Het is wel de bedoeling dat u ook juicht voor de koningin meneer!

Matisse:

(schrikt) Oh, ja, natuurlijk. (met handen in de lucht) HOERA, HOERA, HOERA !

Oranje Pruik 1:

(klopt Matisse op zijn schouder) Goedzo. (loopt dan naar zijn collega Oranje Pruik 2 en samen gaan ze als bodyguards dicht bij ' de koningin' staan)

Matisse:

(loopt naar de twee mannen in pak . Wijst naar de gemaskerde persoon)
... Is dat werkelijk...

Willem A. van Buren(Bot):

(onderbreekt Matisse) ... DE KONINGIN , ja in hoogsteigen persoon, maar in het geheim natuurlijk, INCOGNITO, zoals dat heet, vermomd! Anders kan het natuurlijk niet, dan wil iedereen haar spreken...

Bernard Prins(Beenhouwer):

... en onze vorstin is ook maar een mens. Daarom reizen we ook vooral 's nachts , dan is het lekker donker en zijn er weinig mensen op straat.
(kijkt Matisse met een brede grijns aan) Begrijpt u wel?

(Matisse knikt beleefd)

Willem A. van Buren:

(joviaal een arm slaand om Matisse) Maar waar zijn onze manieren vanavond ? Laten wij ons eerst even voorstellen, Mijn naam is W. A. van Buren , maar u mag mij Willem noemen, en ik ben de hofmeester van Hare Majesteit.

Bernard Prins:

(kucht even en kijkt van Buren aan. Deze laat Matisse los, waarop Prins een arm om Matisse slaat) En, ik ben Bernard Prins , de kamerheer van onze vorstin en persoonlijke vriend. En, wij zijn hier met een bijzondere opdracht...

Willem A. van Buren:

(knikt) Ja , zeker weten. (buigt zich naar Matisse) Trouwens, die twee heren daar(wijst naar de mannen met oranje pruiken) zijn lijfwachten van de koningin, maar dat had u wel begrepen, zeker? (Matisse knikt) De koningin wenst verder alleen maar toe te luisteren. U mag wel even naar haar zwaaien.

(van Buren doet dit ook, en Matisse volgt zijn voorbeeld. De 'koningin' wuift vriendelijk terug) .

Bernard Prins:

*(laat Matisse los) Maar goed ter zake. Zullen we even gaan zitten?
(loopt naar een tafeltje/ of de bar (afhankelijk van de inrichting van het café) en gaat zitten)*

Willem A. van Buren:

Prima. (gaat ook zitten, en wel zo dat Matisse tussen hen in komt. Hij Wenkt Matisse die nog is blijven staan, maar vervolgens wat ongemakkelijk plaats neemt, tussen de heren in)

[6]

Willem A. van Buren:

Matisse Pavlou , jij vraagt je natuurlijk af, wat wij hier komen doen? Nu, Ik zal het maar meteen zeggen: Jij en je familie krijgen een lintje, een Koninklijke onderscheiding van onze fantastische koningin (*hij zwaait even Richting de koningin, die vriendelijk terug wuift. Matisse en Bernard Prins doen het vervolgens ook. Dan vervolgt Willem zijn verhaal*) Waarom? Zul je denken, nu omdat jullie het geweldig doen in deze buurt, je volledig aangepast hebben als buitenlanders , én, omdat jullie met je Open Podium mensen ook nog eens laten optreden. Fantastisch! Petje af! (*hij begint te Applaudisseren en de rest (ook de koningin) doet hieraan mee.*)

Bernard Prins:

(*onderbreekt opeens het applaus en staat op*) Maar! Er is echter één MAAR. (*hij loopt bedachtzaam naar voren en kijkt serieus*) Een onderscheiding kunnen jullie alleen, en alleen dan, krijgen als er niets is gebeurd , wat niet mag. Dus met andere woorden, als jullie KEURIGE, NETTE EN EERLIJKE MENSEN ZIJN! (*loopt opeens snel op Matisse af en buigt zich over hem heen en klinkt dan streng*) EN, ZIJN JULLIE DAT ?

Willem A. van Buren:

(*opeens ook streng, bijna dreigend*) IS ER NIETS WAT JULLIE VERBERGEN?

Matisse:

(*onzeker*) Nee, niets hoor...(wacht even) nou ja, hoewel, alleen...(kijkt de heren vertwijfeld aan) ... maar dat is al zolang geleden, ik denk niet dat het er toe doet...

Bernard Prins:

... Alles doet ertoe bij hare majesteit (*zwaait weer naar de koningin, die terugzwaait*) , iedere kleinigheid.

Willem A. van Buren:

Niets ontgaat onze vorstin. Dus voor de draad ermee, wat valt er te verbergen ?

(*de heren kijken Matisse streng aan en Matisse staat onder grote druk als hij het geheim van de familie vertelt*)

Matisse:

Goed, nou, het is ... het zijn onze papieren en paspoorten... die, nou ja... Die zijn , die zijn ...niet echt !Een beetje vals dus!

(*met een sissend geluid staan de twee heren op en lijken zeer aangeslagen door de mededeling van Matisse. Ze gaan naast elkaar staan en schudden beiden hun hoofd. Matisse komt voorzichtig naast ze staan*)

[7]

Matisse:

Denkt u dat ze (*maakt een knikje richting de koningin*) het een heel groot probleem zal vinden? Ik bedoel ,we zitten hier al zo lang.

(De twee heren kijken Matisse aan, en dan maken ze weer een sissend geluid, terwijl ze een paar stappen afstand nemen van Matisse)

Willem A. van Buren:

Meneer Pavlou, dit komt als een schok voor ons, en wij zullen dit met de Koningin moeten bespreken...

Matisse:

... Oké, zullen we dat maar meteen doen, ze is er nu toch... (*loopt opeens snel richting de koningin*) Uh, mevrouw, mag ik het even met u...

(maar verder kan Matisse niets uitbrengen, want zowel de lijfwachten als de twee heren in pak grijpen snel in en blokkeren hem de weg . Ze lijken ietwat paniekerig vanwege Matisse zijn plotselinge opwelling om met de koningin te willen spreken.Ook de 'koningin' is geschrokken en achteruit gedeinsd. Even staat iedereen staat stil en kijkt elkaar aan)

Bernard Prins:

Sorry ,meneer Pavlou, maar dat... dat kan niet. Gewone mensen kunnen niet zomaar met de koningin spreken, dat is niet volgens het protocol... Zoals dat hoort.*(wenkt dat de lijfwachten weer bij de koningin, moeten gaan staan, terwijl hij en van Buren met Matisse naar voren lopen)*

Willem A. van Buren:

Nee, wij zullen het met de koningin in haar paleis in het geheim moeten bespreken, dat zult u begrijpen. Trouwens, waar zijn de (*kijkt rond*) valse papieren?

Matisse:

Oh, in de kluis hier in dit kastje. (*loopt naar de plek*) . Veilig opgeborgen. Wilt u ze zien?

Willem A. van Buren:

(schudt zijn hoofd) Nee hoor, ik geloof het wel. Nee, meneer Pavlou , we weten voor nu wel genoeg. WE gaan het bespreken met de koningin, en ik denk dat WE er wel uit komen.Alleen (*wenkt Matisse dat hij dichterbij moet komen*) voor de veiligheid van de koningin moet u met uw oren dicht en uw ogen gesloten (*demonstreert dit*) daar (*wijst*) in de hoek gaan staan, zodat wij ongezien en ongemerkt kunnen vertrekken...

[8]

Bernard Prins:

(ook dichtbij Matisse) ... als dan mensen vragen: wie of waarheen, dan weet u van niets. De veiligheid van koningin gaat boven alles, niemand mag weten dat ze zo laat nog op straat is, want dan is het eind zoek... Dus als u zo vriendelijk wilt zijn... (duwt hem naar de hoek en gebaart hem zijn ogen dicht te doen en zijn oren te bedekken)

Matisse:

(richting hoek, maar stopt opeens) En, mijn familie dan, mogen die ook niets weten?

Willem A. Van Buren:

(even met luide stem) NEE, (dan zachter) nee, natuurlijk niet, het moet een verrassing blijven, als het doorgaat natuurlijk, en als dat niet zo is, dan zouden ze alleen maar teleurgesteld zijn. DUS , (met nadruk) NIETS ZEGGEN ! Oké ?

(Matisse knikt. Van Buren en Prins gebaren dat hij in de hoek moet met zijn ogen en oren dicht. Matisse doet dit braaf en als hij daar eenmaal staat, wenkt van Buren de lijfwachten en de 'koningin'. Met zijn vijven gaan ze in de andere hoek staan en kijken richting Matisse, die niets ziet of hoort)

Oranje Pruik 1:

(tegen van Buren en Prins) Zijn we nu klaar ,bazen ? Want die pruik jeukt als de neten.(begint te krabben)

Koningin:

Ja, en die naaldhaken en hoed zitten mij ook flink in de weg.

Oranje Pruik 2:

En van al dat staan, word ik ook niet vrolijk. En trouwens, wat ik niet begrijp is dat we die valse papieren van Pavlou niet meenemen, dan is het toch klaar, als we die laten zien , KUNNEN ZE HET CAFÉ SLUITEN !DAT IS TOCH DE BEDOELING?

(Van Buren en Prins samen sissen weer , net als ze bij Matisse deden)

Bernard Prins:

De valse papieren, dat is plan B...

Willem A. van Buren:

... eerst hebben we nog plan A... pas als dat niet werkt...

Bernard Prins:

... gaan we over naar plan B...

[9]

Willem A. van Buren:

Maar , hoe dan ook, of het nu plan A of plan B is : het café gaat dicht en wordt gesloopt, en dan komt hier een groot mooi overdekt winkelcentrum met een grote parkeergarage ... Kom we gaan, we weten genoeg! (*loopt af, gevolgd door Prins, terwijl de 'koningin' en haar 'lijfwachters' nog even blijven staan kijken naar Matisse*)

Oranje Pruik 1:

Goh, kijk hem daar nu staan...

Oranje Pruik 2:

... in zijn cafeetje...

'koningin':

... het was best gezellig hier...

Oranje Pruik 1:

... WAS, ja... maar dat is nu voorbij door plan A óf plan B ...

Oranje Pruik 2:

Wie weet eigenlijk wat Plan A is ?

'koningin':

IK ! (*De pruiken kijken haar vragend aan*) ... dat is het plan, dat ...voor Plan B komt...

(even is het stil en dan barsten ze alledrie in lachen uit en proestend lopen ze af)

Oranje Pruik !:

(gierend) Da's een goeie zeg... logisch...ja... natuurlijk (*enzovoort*)

Oranje Pruik 2:

(ook proestend van het lachen) ... ja A komt voor B.. hoe kom je erop? Wat een plan... (*enzovoort*)

(alledrie lopen af. Matisse blijft alleen over. Even gebeurt er niets)

Matisse:

(nog steeds met zijn ogen en oren dicht) Hallo ? Zijn jullie al weg? Mag ik al kijken? (*doet een oog open en kijkt voorzichtig. Als hij niemand ziet opent hij nog een oog en begint voorzichtig rond te zien.*) Niemand, ze zijn al weg. (*loopt naar de ingang en kijkt. Dan pakt ie zijn sleutels en sluit af. Even staat ie nog in het café en kijkt voor zich uit*) De koningin, hoe is het mogelijk. Maar mondje dicht, het is een verrassing, en misschien... (*hij ziet het al voor zich*) ...

[10]

(Matisse vervolg)

... KONINKLIJK CAFÉ 'DE GULLE LACH' !

(hij glundert) fantastisch ! (hij loopt af. Licht dooft)

einde scène 1

1ste bedrijf, scène 2

*(het café loopt vol en meteen vangt een optreden aan van de band 'De Deurzetters' uit de achterhoek. **LIED 2 (CD no. 2/no. 16)** Een band in de traditie van Normaal .De omstanders zijn de fans van de band, Andrea en Pépé zitten aan een tafeltje en zingen mee met een papier (de tekst) in de hand. Matisse is niet in beeld, evenals de projectontwikkelaars en hun handlangers, maar de spelers van deze personages zingen vanzelf wel mee)*

(eind van het lied. De omstanders applaudisseren en verlaten het café. Andrea en Pépé zijn even stil van het overrompelende optreden)

Deurzetter Driekus:

(met achterhoeks accent) Nou, wat vond jij ervan? (kijkt Andrea en Pépé om de beurt aan)

Andrea:

(staat op , nadat Pépé met handgebaar heeft aangegeven dat zij het woord maar moet doen) Ja, het was ...heel apart . En, jullie heten DE DEURZETTERS en komen uit Twello (het drietal knikt) goh, bijzonder, bijzonder ook hoe jullie er uit zien (klompen , kielen , vreemde hoeden ed.) ...heel apart.

Deurzetter Driekus:

(nuchter) Ja, apart , hè. Dat vonden wij ook, alleen de kleren , dat zijn onze dagelijkse kleren. Wij hadden namelijk geen tijd om ons te verkleden. Anders hadden we de trein gemist...snapt u wel? En dat hadden wij onze fanclub niet aan kunnen doen...

Andrea:

(bekijkt ze nog eens goed) Oh, juist ja, dat was jullie fanclub , die mensen van daarnet ?

[11]

Deurzetter Driekus:

Jazeker, die volgen ons overal , waar we ook gaan en staan. Kijk maar...

(loopt naar de ingang van het café. Als de fans hem zien klinkt er een luid gejuich en wordt de naam van Driekus gescandeerd .Hij zwaait en loopt weer richting Andrea, maar draait zich opeens om en laat zich weer aan zijn fans zien. Weer klinkt er gejuich en horen we zijn naam. Dan loopt hij weer terug en wordt het weer stil)

... Dat is zo lekker, hè, alsof je de koning zelf bent...maar dat ben ik natuurlijk niet echt, ik ben gewoon Driekus...

Andrea:

(verbluft) Goh, bijzonder zeg...

Deurzetter Geert:

(stapt op Andrea af) Ja, bijzonder, daar zegt u een waar woord mevrouw. Het is hele nieuwe sound die wij maken , wij noemen het KLEI ROCK, oftewel , DE AARDAPPELSOUND, ook wel DE BINTJE BLUES genoemd. Heel anders dan de PALINGSOUND UIT VOLLENDAM , maar daar komen wij dan ook niet vandaan...dus vandaar.Maar het spreekt de mensen wel tot de verbeelding...

Andrea:

Dat zal wel...

Deurzetter Barry:

(stapt ook op Andrea) Nou, genoeg gepraat dacht ik zo. Wat wij , en dan bedoel ik Driekus, Geert en mijzelf nu van jou willen weten is, of wij kunnen optreden in jouw café op het Open Podium?
(alledrie kijken Andrea indringend aan)

Andrea:

Uh, tja... *(kijkt naar Pépé en knikt naar hem. Hij knikt terug. Dan kijkt ze het drietal glimlachend aan)* ... het is goed, jullie zijn van harte welkom!
En jullie fans natuurlijk ook.

(Driekus loopt naar de uitgang, steekt zijn duimen in de lucht en meteen klinkt er gejuich. Dan maakt hij een afkap gebaar en alles is weer stil)

Deurzetter Barry:

(heel nuchter) Nou, mevrouw , u weet niet hoe blij u ons heeft gemaakt met deze beslissing... Toch Geert ?

Deurzetter Geert :

(ook heel nuchter) Ja zeker.

[12]

Deurzetter Barry:

(richting Driekus) Wat jij , Driekus?

Deurzetter Driekus:

(bij de deur, en ook zeer nuchter)... Ik ben intens gelukkig.

(even valt er een stilte)

Pépé:

(staat op) Nou, heren dan zou ik zeggen tot zaterdag, en doe de groeten aan jullie fans...

Deurzetter Barry:

Natuurlijk, dat zullen we zeker... Goed dan gaan we maar (schudt Andrea de hand , ietwat schutterig en niet op zijn gemak) Tot ziens.

(loopt naar Pépé en schudt ook zijn hand) Tot ziens.

(de andere twee doen precies zoals Barry (handen schudden en tekst) en dan verlaat het drietal gezamenlijk het café . Onmiddellijk klinkt er een luidt gejuich, dat langzaam wegsterft . Andrea en Pépé kijken elkaar aan met een blik van 'wat was dat?' en beginnen beiden te lachen)

Pépé:

Kende jij... (loopt naar zijn tafeltje en pakt het tekstblad, plus een foldertje)... DE DEURZETTERS uit Twello ?

Andrea:

(met een brede grijns) ... Ik had er nog nooit van gehoord... Jij wel ?

Pépé:

(droog) Nee, nooit van gehoord... hoewel ze wel fans hadden...

Andrea:

... die zijn vast ook uit Twello, daarbuiten zal vast niemand ze kennen...

(dan komen de presentatrice, cameraman en technicus van het tv programma 'het gezelligste café van Nederland' het café binnen lopen. De camera wordt meteen op Andrea en Pépé gericht)

presentatrice :

... Hallo, familie Pavlou ? sorry, dat we zo komen binnenvallen ,maar kwamen daarnet niet (wijst naar de deur) DE DEURZETTERS uit Twello, jullie café uitlopen. Fantastisch ,niet? Zo'n band (doet duimen omhoog), de Cd's zijn niet aan te slepen. Heel Nederland gaat ervoor ...

[13]

Andrea en Pépé samen:

(fronsend) H  ...?

Presentatrice:

(ziet de verbaasde blik van de twee Pavlous) ... oh, dat wisten jullie niet? Jullie kijken niet zoveel televisie zeker? Nou, dan kennen jullie mij waarschijnlijk ook niet... (steekt haar hand uit naar Pépé), Titia van der Tol, van het televisieprogramma 'Het Leukste Café van Nederland'. En, jullie maken kans HET te worden! (schudt ook de hand van Andrea)

Andrea:

(beetje daas) ...Wat te worden?

Presentatrice, cameraman en technicus samen:

(op een zangerige manier) HET LEUKSTE CAFÉ VAN NEDERLAND !

(dan komt Matisse snel binnen gelopen)

Matisse:

(enthousiast) Andrea, Pa, weet je wie ik daarnet voor op straat zag ?

Andrea:

(droog) 'DE DEURZETTERS' uit Twello ?

Matisse:

(verbaasd) Ja ! Hoe weet jij dat ? En, dat je ze kent ?

Andrea:

(puft) Wie kent ze nu niet, h   ?

Presentatrice Titia:

Ah, u bent waarschijnlijk de derde Pavlou van de familie ? (kijkt in Een mapje dat ze bij zich heeft) Matisse? (loopt op hem af met Uitgestoken hand).

Matisse:

(kijkt Titia aan met grote ogen en schudt dan haar hand) Maar, u bent Titia van der Tol, van ...

Presentatrice, cameraman en technicus samen:

(zangerig) HET LEUKSTE CAFÉ VAN NEDERLAND !

Matisse:

(verbluft) Precies. Wat een ontmoetingen allemaal , mijn weekend kan niet meer stuk!

[14]

(op dat moment stapt Jenny Robberts binnen .Om haar schouders heeft ze een schoudertas.)

Jenny:

(rondkijkend) Goedemiddag! Stoor ik ? (niemand reageert en daarom gaat ze verder) Ik ben op zoek naar Matisse Pavlou ...

Matisse:

(vrolijk) Dat ben ik en wie bent u?

Jenny:

Jenny Robberts. Ik ben hier vanwege de advertentie in de krant.(haalt uit haar schoudertas een krant) We hebben al met elkaar gesproken over de telefoon, over de hulp die u zoekt in het café . Ik zou eigenlijk pas morgen komen, maar ik was in de buurt, dus dacht ik , kom ik ga even kijken...

Matisse:

(kijkt met een pijnlijk gezicht naar Andrea) Uh, juist ja...

Andrea:

(kijkt fronsend naar Matisse, houdt zich in) Hulp... advertentie ? Waarom weet ik hier niets van , Matisse ? Je weet hoe ik daarover denk... ik wil dat niet!

Pépé:

(voelt dat Andrea op ontploffen staat en loopt naar haar toe) Hij wilde je het nog vertellen , Andrea, alleen zocht hij nog even het juiste ogenblik... (kijkt naar Matisse met een blik van stommeling die je bent) Toch, Matisse?

Matisse:

Uh, ja, ik...

Andrea:

(richting Pépé) Wist jij er ook van? Dit is fraai zeg, dit is heel fraai ! (kijkt naar de overige aanwezigen in het café, staat op het punt te ontploffen) Sorry, hoor maar wat er nu gebeurt, moet eventjes. (ze slaakt een HEEL HARDE WOEDENDE KREET) AAAAAAAAAAAHHH ! (richting Matisse en Pépé) IK WIL JULLIE TWEE NU EVEN SPREKEN ! ALLEEN ! (ze loopt boos af).

Pépé:

(beetje beduusd tegen de rest) Sorry, hoor we zijn zo terug.Matisse (maakt beweging met zijn hoofd dat Matisse mee moet komen) (tegen Jenny) Het komt wel goed hoor, even een kort onder onsje...

(Jenny knikt en vervolgens lopen Pépé en Matisse af)

[15]

Presentatrice Titia:

(tegen Jenny) Wat zou er aan de hand zijn?

Jenny:

Ik weet het niet precies , maar Matisse Pavlou had het er wel over dat Zijn zus nog wat bezwaren maakte tegen wat extra hulp. Ze wilde Het binnen de familie houden, of zo iets...

Presentatrice Titia:

(knikt) Ah ja, ik heb wel eens gelezen dat Griekse families heel hecht met elkaar zijn...

(opeens klinkt er een vreselijke herrie uit de coulissen. We horen Andrea weer een woedende kreet slaken en vervolgens Pépé en Matisse)

Matisse:

Toe nou, Andrea wees redelijk !Andrea !

Pépé :

Is dit niet wat overdreven , Andrea ?

(weer klinkt er vreselijke herrie van bijv. brekend glas en Andrea brult)

Matisse/Pépé samen:

Andrea !!!!

(dan is het weer stil)

Jenny:

(met enige twijfel tegen Titia) Ik... ik heb ook wel eens gehoord dat als Griekse families ruzie hebben , het vaak erger lijkt dan het is...

(dan komt Andrea oplopen. Ze kijkt woest, en stapt op Jenny af. Deze weet zich even geen raad. Andrea gaat met haar handen in de zij tegenover Jenny staan . Even gebeurt er niets)

Andrea:

(ingehouden) We hebben net overleg gehad, en besloten... dat je hier mag komen werken! Matisse zei dat je ook een kamer zocht om te wonen ... dat treft dan, we hebben nog een kamer over, ik heb hem zojuist verder vrij gemaakt...*(gaat heel dicht bij Jenny staan en wijst naar Jenny)*... dit is een familie café en jij bent geen familie, dat vind **ik** een probleem, *(wijst naar achteren)* **zij** niet... OK ? *(Jenny knikt)*Als je me niet bevalt, kan je vertrekken , OK ? *(Jenny knikt)* Je kan morgen beginnen.
(loopt af)

(Jenny en de filmploeg blijven enigszins verwonderd achter)

[16]

Jenny:

Nou, dat is dan geregeld !Ik heb een baan.

(Muziek aan (CD no. 3/no. 17) . De spelers lopen af.Muziek fade out)

einde scène 2

1ste bedrijf, scène 3

(Muziek aan (CD no. 4/no. 18) Op het podium verschijnen Tante Leen en tante Truus. Ze nemen plaats aan een tafeltje. Jenny komt op met en dienblad met drankjes/sherry . Even zien we ook Andrea in beeld , ze lijkt te controleren of Jenny alles goed doet. Als Jenny naar haar knikt , loopt ze weer af.Jenny zet de drankjes op tafel en zet het dienblad weg. Dan stopt de muziek)

Tante Leen:

Proost ! *(heft het glas)*

Tante Truus :

Proost !

Tante Leen:

*(kijkt naar Jenny) Op jou, Jenny. Dat je hier nog maar lang mag werken!
(neemt een slok)*

Jenny:

(komt bij de tafel staan. Glimlacht) Ach ja, wie zal het zeggen?

Tante Leen:

(verbaasd) Hoezo, wie zal het zeggen? Het gaat toch hartstikke goed?

Tante Truus:

Of doet Andrea soms moeilijk ?

Jenny:

(haalt haar schouders op) een beetje, maar dat is niet...

Tante leen:

*(onderbreekt Jenny) ... Ah meid, die draait wel bij. Kijk, we kennen haar... een beetje en ze heeft gewoon wat tijd nodig voor ze iemand vertrouwt, zo is ze nu eenmaal, ZE KIJKT DE KAT EERST UIT DE BOOM, en dat is niet verkeerd ! *(muziek aan /iedereen op LIED 3 (CD no. 5/no. 19))**

[17]

(eind van lied 3 , iedereen af behalve tante Leen , tante Truus, Jenny én Andrea .De scène gaat verder waar deze voor het lied is geëindigd en Andrea is juist op komen lopen om te kijken of Jenny alles goed doet)

Tante Leen:

(ziet Andrea) ... Zo is het toch , Andrea?

Andrea :

Wat ? (komt richting het tafeltje van de tantes)

Tante Leen:

(herhaalt) Dat jij tijd nodig hebt om aan iets nieuws te wennen (kijkt glimlachend naar Jenny)...

Tante Truus:

... voordat je iemand vertrouwd, bedoelt ze !

Andrea:

(kijkt naar Jenny) Ja, dat klopt. Dat is toch niet zo raar ?

Tante Leen:

(lacht) Nee hoor, je kan niet voorzichtig genoeg zijn vandaag de dag. Maar,... (half serieus) vertrouw jij ons, (wijst naar zichzelf en tante Truus) Truus en ik, dus?

Andrea:

(zucht) Ja hoor... een beetje !

Tante leen:

Mooi! Laat ik dan dit zeggen: deze dame hier (knikt naar Jenny) is helemaal oké ! (kijkt naar tante Truus) Of niet soms , Truus?

Tante Truus:

Jazeker, helemaal oké ! (doet haar duimen omhoog)

Tante Leen:

Nou daar heb je het.En neem dat nou maar aan, want wij zijn ware mensenkenners, dat zit in ons bloed. Toch, Truus?

Tante Truus:

Jazeker, in ons bloed.(tegen Jenny) Mag ik trouwens nog een sherry'tje.

Andrea:

(niet onder de indruk van Tante Leen haar verhaal) Fijn... fijn tante Leen en tante Truus, fijn om te weten...

[18]

(op dat moment komt presentatrice Titia binnen. Ze blijft even op een afstandje staan kijken)

(Andrea vervolg)... *(koel tegen Jenny) Jenny, wil jij deze mensenkenners nog wat inschenken , doe maar een rondje van de zaak ! (knikt vriendelijk naar de tantes) En, veel plezier nog ! (loopt af)*

Tante Leen:

Kijk, wat zei ik, ZE DRAAIT AL BIJ ! *(kijkt naar Jenny die nog niet zo overtuigd hiervan is, en is dan serieus)* Heus, het komt wel goed!

Jenny:

Tja, we zullen zien. *(wijst naar de glazen)* Nog maar een keer hetzelfde ?

Tante Truus:

Graag!

(dan loopt presentatrice Titia richting de tafel van de tantes)

Presentatrice Titia:

Zou dat nog even kunnen wachten, we willen wat buiten filmopnames gaan maken met een aantal vaste klanten van het café. Alles staat al klaar en ik dacht dat jullie hier misschien wel zin in hadden?

Tante Truus:

Komen we dan op t.v ?

Presentatrice Titia:

Zeker weten!

Tante Truus:

O jee . Jenny, houd het sherry'tje nog maar even vast, tante Truus staat op het punt een GG te worden !

Tante Leen:

Een GG ?

Tante Truus:

Ja, een Geziene Gast !

Tante Leen:

(snapt het niet) UH...

Tante Truus:

... EEN BN-er ... een bekende Nederlander!

Tante Leen:

Oh ja,... dat lijkt mij eigenlijk ook wel leuk !

Presentatrice Titia:

Nou, loop dan maar even mee, dan regelen we dat (loopt naar de uitgang)

(Tante Truus en tante Leen kijken elkaar aan en staan op , ze zijn duidelijk wat onzeker over dit plotselinge aanbod om op t.v te komen. Samen lopen ze richting buitendeur)

Tante Leen:

(kijkt om) tot zo...

Tante Truus:

... tot op televisie...

Jenny:

Tot zo, maak er wat moois van ,dames !

(De tantes knikken en lopen achter elkaar af. Jenny blijft alleen achter. Ze schudt glimlachend haar hoofd . Dan verdwijnt de glimlach van haar gezicht, ze kijkt even voor zich uit alsof ze zich iets bedenkt. Vervolgens loopt ze naar de buitendeur en gluurt naar buiten, dan loopt ze naar de andere deur en gluurt.Even stapt ze uit beeld en komt dan weer terug met een schoudertas(dezelfde waar ze eerder mee het café in kwam om kennis te maken) . Dan loopt ze duidelijk gespannen naar de kast met de kluis. Ze opent de kast , kijkt om zich heen en begint aan de kluisknop te draaien. Ze lijkt nu een ervaren Inbreekster die precies weet wat ze moet doen. Na enige ogenblikken opent ze de kluis en haalt er papieren uit, die ze aandachtig bekijkt.Vervolgens haalt ze een mobiel uit haar zak en belt)

Jenny:

... Met mij. Alle papieren liggen hier *(luistert)*... Ik zal kijken *(ze opent een van de paspoorten en bekijkt het)*... Ja, zo VALS als wat, dat ziet er niet zo best uit voor ze *(luistert)*... even zien *(opent een ander paspoort)*...Kos staat er,KOS... dat is een Grieks eiland*(luistert)* ... Ja, PLAN B...Goed, tot later *(ze hangt op en stopt dan snel de papieren de papieren in haar tas,sluit de kluis en doet de kast dicht. Juist op dat moment komt Andrea weer binnen)*

Andrea:

(kijkt rond) Zo, alles goed hier?

Jenny:

(schrikt, maar herstelt zich snel) Ah, Andrea, daar ben je. *(doet de schoudertas om en doet wat stappen richting Andrea)* ...

...Zeg, kan ik even weg... nog een paar spullen halen voor mijn kamer, het is nu toch rustig?

Andrea:

(argwanend) Oké *(kijkt rond)* Waar zijn Leen en Truus?

Jenny:

Buiten. Ze maken wat filmopnames met vaste gasten van het café.
(loopt richting de voordeur en kijkt naar buiten) Kijk.

(Andrea komt bij haar staan en kijkt ook)

Andrea:

Leuk.

Jenny:

(kijkt Andrea gespannen aan) Goed, dan ga ik even, Andrea. Ik ben niet lang weg...

(de dames kijken elkaar aan. Even is er een stille spanning. Dan glimlacht Jenny, knikt even naar Andrea en loopt vlug af. Andrea kijkt haar even na. Dan draait ze zich om, kijkt rond en loopt vervolgens naar de kast met de kluis. Op het moment dat ze kast wil openen, komt presentatrice Titia binnen, gevolgd door de cameraman en de technicus.)

Presentatrice Titia:

Goed, nog één opname en dan nemen we even pauze. Iedereen klaar?

Cameraman:

(richt zijn camera op de ingang) CAMERA LOOPT !

Technicus:

(richt microfoon) GELUID LOOPT !

presentatrice Titia:

EN ACTIE !

(tante Leen en Tante Truus komen het café binnen lopen)

Tante leen:

(kijkt even in de camera voor ze doorloopt) DIT IS HET DUS, Het Hart van deze wijk: CAFÉ 'DE GULLE LACH' .*(loopt naar voren)* Nu is het nog rustig, maar dat duurt niet lang meer....

Presentatrice:

(interviewt) Hoe bedoelt u dat ?

Tante Truus:

(kijkt op haar horloge) Nou, dat is toch logisch: De Vijf Zit In De Klok !

Tante Leen:

Dat weet u toch wel?

Presentatrice Titia:

(begrijpt het eigenlijk niet) ...UH...?

Tante Leen en tante Truus samen:

(maken een drink beweging) het is HAPPY HOUR !

*(meteen loopt het café vol en start de muziek **LIED 4 (CD no. 6/no. 20)** Iedereen, zelfs de projectontwikkelaars Bot en Beenhouwer en hun handlangers zingen mee. Aan het eind van het lied verlaten Bot en Beenhouwer het café, nadat Bot aan één van de handlangers een enveloppe heeft gegeven. De drie (louche) handlangers gaan midden in het café staan. De familie Pavlou zien dit verbaasd aan , terwijl er nog altijd gefilmd wordt)*

Handlanger 1:

(met de enveloppe in de hand) Dames en heren, mag ik even de aandacht... *(geleidelijk wordt het stil)* Dank u . *(Tegen de cameraman in de buurt)* Ben ik in beeld ? Goed, wat een fantastische sfeer. Ik zal me even voorstellen, mijn naam is Gerrit Grijpstra en samen met mijn collega's *(wijst)* mogen wij ,namens de projectontwikkelaars Bot en Beenhouwer, de familie Pavlou deze geldcheque *(houdt enveloppe omhoog)* geven . *(wappert met de enveloppe, kijkt rond)* Wie mag ik hem geven ?

Pépé:

(stapt op Grijpstra af) Mag ik even weten waar dit om gaat?

Handlanger 2:

(kort af) Natuurlijk mag dat. Bot en beenhouwer kopen jullie café...

Handlanger 3:

... op deze plek komt een nieuw winkelcentrum...

Handlanger 2:

... overdekt...

Handlanger 3:

... EN , met parkeergarage !

Grijpstra (handlanger 1):

Maar met dit geld kunnen jullie zo ergens anders opnieuw beginnen...
(*sarcastisch*) In Griekenland, bijvoorbeeld! Alsjeblieft (*geeft Pépé de enveloppe*)

Matisse:

(*komt naast Pépé staan en bekijkt de drie mannen*) Zeg, ken ik jullie niet ergens van ?

Grijpstra:

(*wegkijkend*) Ik dacht het niet!

(*Matisse kijkt ook de anderen aan, en allen draaien zich af*)

Pépé:

(*haalt de cheque uit de enveloppe en kijkt naar het bedrag*) Het is veel geld (*Hij laat het ook aan Matisse zien en Andrea, die er ook bijkomt staan. Aan de gezichten is te zien dat het echt om veel geld gaat. Even gebeurt er niets, maar dan verscheurt Pépé heel opzichtig de cheque*)
MAAR ONS CAFÉ IS NIET TE KOOP ! (*hij gooit de snippers in de lucht*)

(*iedereen juicht en klapt in zijn handen.*)

Matisse:

(*tegen de drie mannen*) Nou, daar heb je het . Ik geloof dat jullie beter kunnen gaan.

Tante leen:

Precies! Weg met die lui!

Tante Truus:

Ze werken voor Bot en beenhouwer, die kopen de hele buurt van ons op!
Ze maken alles kapot!

Tante Leen:

Niet te vertrouwen die club! BOE !

(*iedereen roept nu ook BOE , en de drie merken dat ze maar beter kunnen gaan*)

Grijpstra:

(*met hard stem, zodat iedereen even stil is*) OKÉ ! Oké, we gaan al. Maar jullie zijn dom, HEEL DOM. Nu Kunnen jullie vertrekken zonder   n cent, gelijk terug naar je eigen land. WANT WIJ WETEN ALLES VAN JULLIE. ALLES!!!! (*hij wenkt met zijn hoofd zijn makkers en loopt voorop door de mensenmassa naar de uitgang*)

*(De mensen laten de drie er door, maar het Boegeroep begint ook weer.
Tot ze zijn verdwenen)*

Pépé:

Mooi, opgeruimd staat netjes! Waar waren we gebleven?

Tante Leen:

Happy Hour !

Pépé:

Precies!(*klapt in zijn handen*) Muziek !!!!

*(muziek aan (CD no. 7/no. 21), de hele meute komt in beweging.
Geleidelijk aan verdwijnt iedereen van het toneel. De filmploeg verdwijnt
als laatste(filmend !). De muziek wordt zachter. Dan komt Andrea
oplopen. Ze kijkt even naar buiten en glimlacht, vervolgens loopt ze naar
de kast met de kluis en opent de kluis. Na wat gezoek draait ze zich om,
ze ziet lijkbleek)*

Andrea:

Oh nee,de paspoorten zijn weg. (*ze sluit de kluis en de kast en loopt snel
af*)

Presentatrice Titia:

*(komt oplopen, blijft staan en kijkt naar buiten waar nog gefilmd wordt)
EN STOP , het staat erop. We nemen even een PAUZE.*

(Titia loopt af . De muziek wordt weer luider en fade vervolgens uit)

einde scène 3.

einde 1ste bedrijf.

PAUZE

[24.]

2de bedrijf , 1ste scène

(aanvang. muziek aan (CD no. 8/no. 22) . Het is zaterdagavond, tijd voor het Open Podium. HET NU VOLGENDE GEDEELTE IS OPEN VOOR DIVERSE (hier is van 3 uitgegaan) ZELFBEDACHTE OPTREDENS (na het open podium openingslied) . Een en ander wordt door een presentator (of presentatrice/ alleen / of duo) gepresenteerd (zie tekst). De presentator is een stamgast van het café .

De presentator richt zijn verhaal tot het (echte) publiek. Is de ruimte groot genoeg dan kunnen er ook spelers/personages op het toneel het Open podium bekijken. Alles wordt natuurlijk gefilmd door de filmploeg van 'het leukste café')

(muziek fade uit . Presentator komt op)

Presentator:

Hartelijk welkom terug na de pauze. Het is zaterdagavond, buiten is het donker, maar binnen is het Open Podium en mijn naam is... *(zelf invullen)*

(muziek aan. Iedereen op. LIED 5 (CD no. 9/no. 23), de kans om je talent te tonen ! Na het lied iedereen af, behalve de presentator)

Presentator:

Fantastisch. Het open podium, al jaren een groot feest voor jong en oud met telkens weer verrassende optredens, en verrassend is ook het volgende optreden, ze zijn wat zenuwachtig want het is hun eerste keer, maar ik denk zeker niet de laatste keer... Geef ze een hartelijk applaus, hier zijn

..... *(groep, zelf invullen) , met.....(naam optreden/nummer)*

.....

Presentator:

(afkondiging 1ste optreden/aankondiging 2de optreden) Heb ik te veel gezegd , verrassend en nog goed ook... Ja, er lopen hier wat talenten rond in café 'de gulle lach'.

Voor vanavond was ook een optreden van DE DEURZETTERS gepland, maar deze zijn helaas verhinderd door een trein/ wisselstoring waardoor er geen treinen rijden van en naar Twello. Maar volgende week zijn ze zeker van de partij, hebben ze beloofd...

Goed, snel verder met het programma. We gaan kijken naar *(groep, zelf invullen)*, wie kent ze niet, want ze treden ongeveer iedere maand wel een keer op, en deze keer doen ze dat met het nummer.....

..... (nummer/optreden zelf invullen). De
(naam groep) !

.....

Presentator:

(afkondiging 2de optreden/aankondiging 3de optreden.) Fantastisch!
Sensationeel ! Ooit zoiets gezien ? Nou , ik niet! En, er komt nog meer,
jazeker, we zijn er nog niet doorheen. Nog één optreden staat jullie te
wachten... maar voor we daar naar gaan kijken, wil ik even een applaus
voor de familie die dit alles al bijna 10 jaar voor ons organiseert ,
DE FAMILIE PAVLOU !

(de familie komt even op en zwaait bescheiden naar het publiek voor
ze weer uit beeld verdwijnen. NB Als het mogelijk is dat ze al op het
toneel zijn dan hoeven ze alleen maar even op te staan en te zwaaien.
De presentator vervolgt hierna zijn aankondiging)

Mooi, wat een familie. Oké, het laatste optreden van deze avond, ook
dit zijn geen onbekenden , de handen op elkaar (maakt applaus
beweging) voor..... (naam groep/artiest) , met het nummer.....
(naam optreden/nummer).

.....

(na dit laatste nummer (tijdens het applaus) komen de familie Pavlou en
de presentator op, de familie begeleidt de artiesten naar de uitgang,
zwaait hen uit en neemt vervolgens ook afscheid van de presentator. De
avond is ten einde . De familie ruimt nog wat op voor ze verder afsluiten.
Terwijl ze opruimen komt een oud mannetje binnen, opa Koos van Dijk.
Hij is een stamgast van het café, woont al jaren in de buurt, hij is nu even
De verteller van het voorafgaande (voor de pauze) en leidt het vervolg
in.)

Einde scène 1, 2de bedrijf

2de bedrijf, 2de scène

Opa Koos:

(aan de zijkant , voor op het toneel) En zo is er weer een zaterdagavond,
en een open podium in café 'De gulle lach' voorbij. De mensen uit de buurt
hebben zoals altijd genoten, en ik ook ! Mijn naam is trouwens Opa
Koos van Dijk , maar noem me maar gewoon Opa Ko , dat doet iedereen.
Ik woon al meer dan 40 jaar in deze buurt , en kom al vanaf het moment
dat Pépé en zijn familie hun deuren openden in dit café.

Het is DE plek waar de mensen uit de buurt elkaar ontmoeten en waar het
altijd gezellig is! Maar hoelang nog, alle huizen uit de buurt worden
opgekocht , de wijk lijkt te gaan verdwijnen, en met de wijk ook het café.
Op deze plek willen de projectontwikkelaars Bot en Beenhouwer een
winkelcentrum bouwen met parkeergarage . Ze hebben al geprobeerd het
café te kopen , maar dat is niet gelukt, goeie ouwe Pépé heeft de

geldcheque verscheurd ! Maar denk nu maar niet dat de familie af is van Bot en zijn kornuiten, nee, die twee geven nooit op als er wat te halen is. Bot en de rest zullen zo dadelijk het café binnenstappen, let maar eens op !

(op dat moment stappen inderdaad Bot, Beenhouwer en de drie handlangers het café binnen en gaan midden in de ruimte staan. De familie kijkt hen verbaasd aan)

(opa Koos verder) Wat zei ik ? Daar heb je ze al! En ze zullen gaan zeggen dat ze afweten van de valse papieren en paspoorten van de familie, en dat daarom de familie zal moeten vertrekken ,en dat het café zal worden afgebroken...

(opa gaat ergens in de ruimte zitten en volgt het spel verder)

Grijpstra:

(reageert op de woorden van opa Koos!) ... precies , dat is precies wat er gaat gebeuren, en jullie (familie) kunnen daar niets tegen doen, helemaal niets !

Andrea:

(probeert de situatie helemaal te begrijpen) Dus... dus, jullie hebben onze papieren uit de kluis gestolen !

Grijpstra:

*(verbaasd) Gestolen, wat bedoelt u ? Wij zijn geen dieven, mevrouw!
(kijkt heel beledigd)*

Andrea:

Ja, doe maar niet zo achterbaks. Alle papieren zijn verdwenen. Ik vraag me alleen af hoe jullie zijn binnengekomen ?!

Bot:

Zei u dat ALLE PAPIEREN zijn verdwenen ?

Andrea:

Ja.

(Bot en beenhouwer kijken elkaar aan)

Bot en beenhouwer samen:

TSS (het sissend geluid zoals we het eerder hoorde 's nachts toen ze vermomd Matisse hebben ontmoet. Door dat geluid begint nu Matisse wel iets te dagen , hij kijkt hen aandachtig maar zegt nog niets!)

[27]

Pépé:

Wat nou, TSS (*maakt hetzelfde geluid*) ? Wat bedoelen jullie met TSS ?

Bot:

Kijk, valse paspoorten zijn erg, maar helemaal GEEN paspoorten is nog veel erger !

Handlanger 1:

Vandaar TSS , meneer Pavlou, want dat is namelijk ontzettend TSS ! Begrijpt u wel ? TSS , toch ? (*kijkt naar handlanger 2*)

Handlanger 2:

Precies . TSS wat je zegt !TSS , TSS , en nog eens TSS !

(dan reageert Matisse die nu zeker is wie hij voor zich heeft)

Matisse:

Hé, maar ik weet wie jullie zijn. Jullie zijn hier geweest, 's nachts , en... (*wijst dan naar een van handlangers die de 'koningin ' was*) , en jij was DE KONINGIN !

(de 'koningin' gaat naast Matisse staan en bekijkt hem enige tellen van top tot teen)

'de koningin':

(cynisch) De koningin, zeg je ? Ik ? 's nachts, hier? Klinkt een beetje raar, vind je ook niet ? En, welke kant gingen we op ?

Matisse:

UH, dat weet ik niet, want ik had mijn ogen dicht. (*doet zoals hij toen deed*)

'koningin':

Je ogen dicht... Als de koningin langskomt ? (*kijkt Matisse aan alsof deze niet goed wijs is.*) Bizar, mensen, heel bizar. Ik denk niet dat iemand dit gelooft ! (*kijkt glimlachend naar de andere handlangers*)

Bot:

(geeft een klap in zijn handen) goed, ik weet weer genoeg. Het is spijtig voor jullie , maar ik denk dat jullie deze tent kunnen sluiten... Tot ziens ! (*draait zich om , maakt nog even een wuif beweging zoals we eerder het de 'koningin 'zagen doen en loopt naar de uitgang*)

Beenhouwer:

Tot ziens. (*doet net als Bot en verdwijnt ook, met in zijn kielzog de drie handlangers breed glimlachend en natuurlijk ook wuivend*)

(de familie is met stomheid geslagen. Opa Koos staat op en richt zich weer tot het publiek. Ditmaal kijkt de familie naar hem (!))

Opa Koos:

(zucht) arme familie Pavlou, zonder papieren, zonder paspoorten, en een raar verhaal over de koningin. Wie zal dat ooit geloven? Zou dit echt het einde betekenen van het café ? En hoe moet het verder met de rest van de buurt? (hij kijkt even stil voor zich uit, dan lijkt het alsof hem iets te binnen schiet. Hij draait zich resoluut om, knikt naar de familie en loopt de ruimte uit. De familie enigszins verbaasd achterlatend (!))

Pépé:

(doet een paar stappen richting de buitendeur, waardoor opa is vertrokken, en kijkt dan naar zijn familie) Maar, dat was toch... opa Ko , wat deed die ...? (snapt er even niets van)... nou ja, laat maar... (wuift het van zich af)

Matisse:

Het is allemaal mijn schuld! Door mij weten ze alles... Ik voel me zo dom, ik dacht ECHT dat het de koningin was...

Pépé:

Zit er maar niet over in, Matisse. Hadden ze DIT niet geweten, dan hadden ze wel iets anders bedacht om ons weg te krijgen. Het enige wat die lui interesseert is geld, en daar doen ze alles voor !

Andrea:

Toch begrijp ik nog steeds niet hoe de papieren uit de kluis zijn verdwenen. Ik kreeg zelfs het idee daarnet, dat zij dat ook niet gedaan hadden...

Matisse:

Wie zou ze anders hebben gestolen ?

Andrea:

Nou, Jenny , bijvoorbeeld !

Matisse en Pépé samen:

JENNY ?

Andrea:

(rustig) Ja, Jenny ! Sinds zij hier is loopt alles verkeerd. EN, zij kon er makkelijk bij, zonder te hoeven inbreken ! Zou mij niets verbazen als ze werkt voor die Bot en die andere clowns.(kijkt rond) Trouwens, waar is ze eigenlijk ?

[29]

Pépé:

Ze had vanavond een belangrijke afspraak , ik weet niet wat, maar dat gaat ons ook niets aan ... maar echt, Andrea ik geloof niet dat zij er iets mee te maken heeft !

Andrea:

En ik geloof van wel. Ze verbergt iets , dat voel ik !

(op dat moment komt opa Koos snel op lopen met een aantal stamgasten van het café (o.a. tante Truus/ Leen)

Opa koos:

(opgewonden) Andrea, Pépé, Matisse snel kom kijken, overal in de buurt brand licht. Het werkt !

Pépé:

Wat werkt?

Stamgast 1

Een aantal mensen uit de buurt, waaronder opa Ko, is gaan bellen om mensen te vragen morgenochtend te komen protesteren...

Stamgast 2

... die mensen belden weer andere mensen...

opa Koos:

... en iedereen die mee wil doen is gevraagd de lichten in huis aan te doen!
En, kijk ... **overal brand licht !**

(De familie en de rest kijken nu naar buiten)

opa Koos:

fantastisch is het niet, de hele buurt gaat morgen de straat op. Klok slag acht uur verzamelen we hier voor het café. We zullen iedereen wakker schudden...

Stamgast 1:

Bij mij in de schuur zijn al een aantal mensen spandoeken en protestborden aan het maken. We kunnen nog wel wat hulp gebruiken!

Pépé:

Ik ga mee !

Matisse:

Ik ook ! *(kijkt naar Andrea)* Andrea?

[30]

Andrea:

(aarzelt even) Oké.

Pépé:

Denk je dat het zin heeft , Ko?

Opa Koos:

Het kan in ieder geval geen kwaad .(legt een bemoedigende hand op Pépé 's schouder) Toch ?

(Pépé glimlacht)

Pépé:

(strijdvaardig) Kom op, we gaan ! We zullen ze een poepie laten ruiken !
(loopt af)

(met veel bravoure volgt de groep hem)

(even wordt het stil, dan horen we de stem van Jenny)

Jenny:

(stem) Hallo ? Matisse? Pépé ? (komt op en kijkt rond) Andrea ?
(ze loopt naar de doorgang naar de andere vertrekken in het café en kijkt daar even rond) Hallo? (dan loopt ze het café weer in en pakt haar mobiel uit haar tas en belt)

Met mij. Ze zijn er niet (luistert)... dat denk ik ook (luistert) ... morgen om acht uur met de hele buurt (luistert) Ja, alles wordt gefilmd. Ik regel het. Ook de sleutel. Ze zullen wel opkijken (luistert)... Ja , tot morgen.

(nadat ze haar telefoon heeft opgeborgen, haalt ze wat kleine voorwerpen uit haar tas die ze her en der neerlegt en plakt (?) (onder een tafel). Vervolgens haalt ze een enveloppe uit haar tas, loopt naar de kluis die ze opent en stopt de enveloppe erin. Ze sluit de kluis en loopt snel uit het café.)

einde scène 2, 2de bedrijf.

2de bedrijf, 3de scène

(de volgende ochtend. Een wekker gaat af (**CD no. 10/no. 24**))

Pépé:

(stem) Matisse ! Andrea! Opstaan! Het is tijd! Ze kunnen hier elk moment zijn! (komt op. Rekt zich even uit en loopt dan weer terug. Dan komt hij op met een(voor één persoon makkelijk vast te houden) spandoek met daarop de tekst : **GOED – BETER – PAVLOU !**) Als dit niet werkt ?

[31]

(Op dat moment worden een flink aantal stemmen hoorbaar. Het zijn de stemmen van de protesterende buurtbewoners die voor de deur staan.

PAVLOU wordt er geroepen en WAKKER WORDEN, WIJ ZIJN HET ! en WE GAAN OP PAD etc. Pépé roept nogmaals MATISSE en ANDREA terwijl hij de deur gaat opendoen. Een paar tellen later komt een groep buurtbewoners/stamgasten op met spandoeken. Voorop loopt Opa Koos. Hij is er klaar voor. Ook Matisse en Andrea verschijnen nu)

Opa Koos:

(klimt op een verhoging/ een tafel bijvoorbeeld) Zo, zijn we er klaar voor ?

(er klinkt wat gejuich, wat opa niet luid genoeg is) IK ZEG, ZIJN WE ER KLAAR VOOR ?

(dan klinkt er luid gejuich)

Mooi zo, de hele buurt staat klaar buiten ! Want we pikken het niet mensen .Toch?

Stamgast 1:

Zo is het, niemand wil dat de buurt verdwijnt, en niemand wil dat het café dichtgaat , en al helemaal wil niemand nog een winkelcentrum , want die zijn er al genoeg!

Stamgast 2:

DUS, als er types zijn die dit ongevraagd toch voor elkaar willen krijgen, dan zeggen wij : ZIJN JULLIE NOU HELEMAAL BETOETERD !!!!

*(muziek gaat aan **LIED 6 (CD no. 11/no. 25)**)*

(aan het eind van het lied vertrekt de meute met de Pavlou familie voorop. Geleidelijk aan wordt het stil. Dan verschijnen Bot, Beenhouwer en de drie handlangers. Bot heeft een sleutel in zijn hand)

Bot:

(kijkt naar de sleutel) Precies zoals was afgesproken. De sleutel onder het kozijn. (glimlacht) Voor geld doen ze ook alles voor je !

Beenhouwer:

En de papieren?

Bot:

In de kluis (loopt naar de kast met de kluis) hier ! (tegen Grijpstra) Maak maar open !

Hoe dit afloopt...!?